

หัวข้อสารนิพนธ์	การสะสมทุนของชาวจีนในมลายู ค.ศ.1819-1900
ชื่อนักศึกษา	นางสาววรรณสิริ วัฒนอาภรณ์ชัย
สาขาวิชา	ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ภาควิชา	ประวัติศาสตร์
ปีการศึกษา	2530

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่องนี้ ซึ่งมีเนื้อหา 5 บท มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงถึงวิวัฒนาการของการสะสมทุนของชาวจีนในมลายู นับตั้งแต่มีการเปิดสิงคโปร์เป็นเมืองท่าการค้า ใน ค.ศ.1819 จนถึง ค.ศ.1900 ซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของการแทรกแซงของรัฐบาล โดยใช้มาตรการควบคุมสมาคมลับ การเกณฑ์แรงงานจีน และการยกเลิกระบบเจ้าภาษี

ในการศึกษานี้ ผู้เขียนพบว่า ก่อนสิ้นศตวรรษที่ 19 ชาวจีนในมลายูมีอัตราการสะสมทุนสูงกว่าชาวพื้นเมืองและชาวต่างชาติอื่น ๆ ที่เป็นเช่นนี้เพราะ นายทุนจีนสามารถควบคุมปัจจัยการผลิตที่สำคัญที่สุด คือ "กาลี" หรือแรงงานชาวจีน และยังดำเนินการทางเศรษฐกิจโดยควบคุมกลไกทางเศรษฐกิจและสังคมคือ สมาคมลับและระบบเจ้าภาษี ดังนั้นทุนของชาวจีนจึงมีลักษณะที่มั่นคง แม้วารัฐบาลอังกฤษพยายามใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อจำกัดองค์กรของชาวจีน ตลอดจนกลไกต่าง ๆ ในการควบคุมการผลิตก็ตาม ข้อจำกัดเหล่านั้น จะไม่เป็นอุปสรรคต่อการขยายการลงทุนของนายทุนจีน